

Brocki, Zygmunt

"Stocznia im. Komuny Paryskiej w Gdyni w latach 1922-1972", Tomasz Czayka, Grzegorz Kurkiewicz, Tadeusz Pakuła, Gdynia 1973 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 19/2, 381

1974

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wodne" (s. 10); „nasze dzisiejsze motorowce śródlądowe prezentują się bardzo skromnie wobec dawniejszych parowców pasażerskich [...]. Oddajmy więc należną cześć i szacunek naszym dawnym osiągnięciom i ludziom, którzy je zdobywali" (s. 11).

Z. Br.

Tomasz Czayka, Grzegorz Kurkiewicz, Tadeusz Pakuła: *Stocznia im. Komuny Paryskiej w Gdyni w latach 1922—1972*. Gdynia 1973 Wydawnictwo Redakcji „Głosu Stoczniońca”, ss. 143, ilustr.

Specjalną uwagę historyka techniki mogą zwrócić partie książki, które przedstawiają rozwój prac projektowych zakładowego biura konstrukcyjnego Stoczni im. Komuny Paryskiej (głównie rozdział *Konstruktorzy i ich dzieło*, s. 63—83; tu też sylwetki i charakterystyki techniczno-eksploatacyjne wszystkich typów statków zaprojektowanych w tym biurze) oraz kolejne przemiany w technologii budowy okrętów. Książka zawiera też wiele danych personalnych o kadrze technicznej Stoczni w ciągu całej jej historii. W załączniku dano wykaz publikacji pracowników stoczni w trzech morskich czasopismach fachowych.

W książce się mówi, że stocznia ta buduje „statki handlowe i rybackie”, zob. np. s. 41. Tymczasem statki rybackie to są przecież też statki handlowe. Jeśli się chce użyć bliższego określenia, trzeba powiedzieć, że się tu buduje statki towarowe i rybackie.

Z. Br.

Z C Z A S O P I S M

O INŻYNIERZE MODEŚCIE MARYAŃSKIM

Lech Paszkowski w artykule *Kopalnie złota pana Maryańskiego*, w „Wiadomościach” (Londyn 1973 nr 1428) dał garść informacji o działalności inżyniera Modesta Maryańskiego, urodzonego 15 VII 1854 w Trzemesznie (jego życiorys znany jest tylko we fragmentach). Dyplom inżyniera górnika uzyskał w Akademii Górniczej w Berlinie. W latach 1878—1882 był „referendariuszem” górniczym na Górnym Śląsku, w 1887 r. wyemigrował na drugą półkulę, był inżynierem i rzeczoznawcą w kopalni złota Cripple Creek w Colorado, współdziałowcem kopalni złota w Kalifornii, w 1896 roku znalazł się po raz pierwszy w Australii, do której wracał jeszcze dwukrotnie. W Australii był rzeczoznawcą górnictwa złota i odkrył kilka złóż. Od młodych lat pisywał w prasie krajowej; jedną z pierwszych jego publikacji był szkic *Kopalnie truskawieckie* w „Gazecie Lwowskiej” 1882 nr 166. Od 1891 r. był członkiem korespondentem, następnie zwyczajnym Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk; jego zbiory zasiliał darami w postaci okazów geologicznych, botanicznych, zoologicznych i antropologicznych. Ostatnie lata spędził w Gnieźnie, gdzie w 1914 r. zmarł.

Z. Br.